

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 89. Synodi celebratio Pro-Regis Neapolitani literis dilata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

ti agentibus a tam exiguo Patrum nume- Sæcul. XVI.
 ro Concilium haberi haud deceret: Re A.C. 1545.
 igitur in incerto posita datis ad Papam li-
 teris eidem hæc exponunt: „ Cæsar de
 „ Synodi celebratione parum sollicitus
 „ esse videtur, præterea timendum, ne
 „ idem religionis negotia in Comitibus Ra-
 „ tisonæ indictis dijudicare aggredia-
 „ tur, quapropter haud inconsultum fore
 „ censemus, si Missa de Spiritu sancto pro
 „ solemnibus Synodi initio, priusquam Cæsar
 „ ad Comitibus accedat, decantetur; hoc
 „ enim pacto cuncta, quæ Cæsar in Ratis-
 „ bonensi conventu circa religionis nego-
 „ tia esset decreturus, præverti poterunt,
 „ ac insuper semper magis liberum erit,
 „ Synodum vel prosequi, vel interrompe-
 „ re, vel exigente rerum temporisque ra-
 „ tione aliorum transferre. „ Papa di-
 „ scussis hisce rationibus Legatis suis præ-
 „ cipere statuit, ut tertia Maji die inventæ
 S. Cruci sacra Concilium auspicarentur.

§. LXXXIX.

*Synodi celebratio Pro-Regis Neapo-
litani literis dilata.*

Accepto Pontificis mandato Legati *Paul. l. 5. c. 10.*
 Mendozæ, aliisque Oratoribus Papæ
 voluntatem manifestam fecerunt, diem
 vero præstitutam reticuerunt. Equidem
 Papæ Legati immoto studio Synodum in-
 choari urgebant, nihilominus indicta die

PON-

Sæcul. XVI. Pontificis iussa adimpleri haud poterant,
A.C. 1545 Petrus enim Toletanus Neapolis Pro-
 Rex nullatenus permiserat, ut omnes huius
 Regni Episcopi ad Concilium pergerent, ne eorum Ecclesiæ Pastoribus orbati
 relinquerentur: eapropter quatuor duntaxat Præsules esse feligendos statuit, qui
 ceterorum nomine mandata ad Synodum deferrent. Hoc suum consilium Pro-Rex
 per supremum Regni Sacellanum jam antea pluribus Episcopis significari iusserat,
 hi vero una omnes eidem hæc repofuerunt: *Nos jurejurando obstricti sumus, ut
 coram Concilio nos sistamus, si vero nostrum aliqui eo accedere non possunt, æquum est, ut quisque
 ex animi sui conscientia sibi seligat Procuratorem, non autem ut in unum omnes consentiant.*
 Hoc responso Pro-Rex tam impotentis ira concitabatur, ut Episcopos per præfatum
 Sacellanum convocaret, eosque ad expediendas Procurationis literas adstringeret,
 nec non eadem mandata cunctis urbium Gubernatoribus per univ-
 ersum Regnum daret. Ea res summo opere displicuit Pontifici, prorsus ignaro, ex qua
 demum causa hæc mutatio fuisset profecta, unde, quid consilii caperet, incertus
 hærebat: ut tamen huius mali fontem detegeret, præprimis Legatis suis præcepit,
 ut Synodum celebrare differrent, ac postea edito Diplomate, ne Episcoporum ullus
 tantum per Procuratorem Concilio interesset

esset, prohibuit, & iussa exequi negligentibus suæ Ecclesiæ regimen, bonorum redditus, sacraque interdixit. Hoc Pontificis mandatum, quamvis sat rigidum videretur, effectui tamen dabatur, usque dum Pro-Rex a temerario ausu suo desisteret, ita tamen, ut hujus edicti severitatem relaxare, si bene visum fuerit, summo Pontifici integrum esset. Hanc ob rem Procurator a Moguntino Archiepiscopo decretus admittebatur; nam hujus Præsulis absentiam validæ excusabant rationes, cum ejus opera in Germaniæ Comitibus ad hoc summopere necessaria esset, ut sese cunctis in fidei damnum attentandis opponeret.

§. XC.

Farnesius Cardinalis Wormatiam contendens Tridentum pertransit.

Interea Cardinalis Farnesius Roma Wormatiam iturus die vigesima Aprilis Tridentum venit, ibidemque de Synodi rebus cum Papæ Legatis contulit. Hi ergo datis literis Pontifici hæc exponebant: „Exigit Sedis Apostolicæ honor, ut Synodus ea, quæ tam celebrem confessum decet, Majestate celebretur: cum vero Episcoporum non pauci ob inopiam etiam necessariis careant, haud abs re foret, si Quæstor constitueretur, eique daretur pecuniarum summa, qua necessitatibus hinc inde occurrentibus prospici-

„ Gi

Sæc. XVI.
A. C. 1545.